

[Agerschou]

fitten er størst, uafhængigt af samfunds- og befolkningsmæssige interesser. Disse sidste interesser kan kun tilgodeses, hvis det offentlige får mulighed for en styring, en styringsmulighed, som vi som sagt finder ret svag i det foreliggende lovforslag.

Til indenrigsministeren vil jeg gerne sige, at jeg stadig væk ikke ser nogen grund til, at apoteksvirksomheden skal undgå at være led i den almindelige sundhedspolitiske planlægning. Efter vores opfattelse vil det i højere grad kunne tilgodeses en bred sundhedspolitisk målsætning, der bygger på samfunds- og befolkningsinteresser og ikke på profitinteresser.

Knud Lind (FP):

Et dårligt lovforslag kendetegnes bedst ved lange, indviklede bemærkninger suppleret med yderligere forklaringer af ministeren fra talerstolen.

Årsagen til, at dette lovforslag er blevet indviklet og uklart, er dels de mange bemyndigelser, som i øvrigt ud over deres bemyndigelse jo ikke siger ret meget, dels at lovforslaget i tydelig grad viser, at det er lavet af embedsmænd uden om de faglige organisationer. Jeg har tidligere nævnt medicinalindustriens beklagelse over, at man har undladt at høre foreningen og dens bemærkninger, men det er jo ikke bare Mefa, der beklager sig. Det samme gør Apotekerforeningen, der i sit blad, *Archiv for Pharmaci og Chemi*, bind 89, 1982, s. 86, skriver følgende som afsluttende bemærkninger:

»Det har været karakteristisk for forløbet omkring det lovforberedende arbejde også på dette område, at der ikke har været ført egentlige forhandlinger omkring apotekerproduktionens forhold igennem lang tid. Der har således ikke været drøftelser overhovedet mellem ministeriet og Danmarks Apotekerforening, siden udkast II blev udsendt, på trods af at dette har været ønsket af foreningen, og på trods af at der ved flere lejligheder i 1981 har været givet udtryk for hensigt herom fra ministeriets embedsmænd.«

Det er altså ikke embedsmændene selv, der ikke har ønsket det, og så må jeg spørge ministeren, hvorfor man ikke har ønsket at høre Apotekerforeningen i dette spørgsmål, når man har haft rig lejlighed til det. Det har jo taget 13 år at få lavet dette lovforslag, som

139 F

nu har fået et skudsmål, der gjorde det naturligt at henstille til ministeren skyndsomt at tage det af bordet.

Jeg vil slutte af med at stille et spørgsmål til ministeren. I kapitel 5 står der:

»2) udnyttelse af kapacitet og ressourcer og en samtidig produktionsmæssigt rationel tilrettelæggelse af fremstillingsvirksomheden, således at virksomheden kan bidrage til en lægemiddelforsyning til rimelige samfundsmæssige omkostninger...«

Hvad er »rimelige samfundsmæssige omkostninger«? Er det ikke et spørgsmål om at gå ind i en prispolitik inden for et frit erhverv? Det mener jeg det er. Det kan ikke nytte, at ministeren går herop på talerstolen og forsøger at bortforklare det ved at sige, at ministeren i udvalget gerne vil forklare de enkelte ting, og at det er et indviklet lovforslag. Hvem er det, der har gjort det indviklet? Det er ministeren.

Aase Olesen (RV):

For at starte med at rette hr. Svend Erik Hovmands misforståelse vil jeg bare sige, at jeg ikke bad ministeren om at gå hjem og komme med et helt nyt lovforslag. Nej, jeg sagde, at jeg syntes, ministeren skulle forberede sig på en genfremsættelse af lovforslaget i en ny og bedre udgave, og deri ligger, at jeg ikke tror, vi kan blive færdige inden sommerferien, og at jeg ville finde det hensigtsmæssigt, om det udvalgsarbejde, der nu skal foregå, får en afsmittende virkning på det forslag, der til den tid skal genfremsættes. Det kan være rimeligt at tilføje, at der naturligvis med dette store lovforslag er tale om et særdeles brugbart udgangspunkt for et grundigt udvalgsarbejde.

Når man i en diskussion her ved en førstebehandling skal have sagt på 5 minutter, hvad et parti mener, kan man jo ikke brede sig meget og gå ud over de mere almindelige ting, men vi får vel alle sammen sagt det, det først og fremmest er vigtigt at få sagt, når man vil sige fra over for noget. Men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at store dele af dette lovforslag er udmærkede.

Ministerne siger, at der ikke er belæg for at frygte stigende centralisering. Nej, det er der måske ikke, for så vidt som ministeren hævder, at han ikke har ondt i sinde, men der er jo tale om nogle redskaber, som kan